

Scénář k rozhlasové reportáži - ZŠ Králíky

Zpracovali: Adam Novák, Nela Michalčáková, Vojtěch Dvořáček, Kristýna Macejáková

1. vstup

Věra Ettelová, rozená Pauková, jezdila jako malé dítě k prarodičům na mlýn, ale pouze do doby, než přišlo znárodnění a o mlýn přišli. Zde se pravidelně každou neděli scházela celá rodina, společně si povídali a zpívali písně zaměřené proti komunistickému režimu. **(Kristýna)**

Pamětnice 6:40 – 7:10

„Utkvěla mi v mysli taková písnička, kterou zpívat nebudu, protože nemám absolutně sluch, ale řeknu vám ji. Byla to parodie na Stalina: ‚Okolo Suče kulak se vleče, šaty roztrhané, do bot mu teče. Všechno mu sebrali louky i pole, proč jsi to neprodal, ty starý vole. Já jsem to neprodal, já pevně věřím, že už se podělá tenhle režim.‘ “

2. vstup

Tatínek Věry Ettelové byl obrovský srandista, který se neustále „navážel“ do komunistů. Nakonec byl za svůj humor zavřen na několik měsíců do vězení. V souvislosti s tím se jí z dětství vybavuje jedna nepříjemná událost. **(Adam)**

Pamětnice 5:21-5:43

„My jsme v noci spali, takový rachot velký, tak jsme vylezli a otevřela jsem dveře z dětského pokoje do kuchyně a tam byli čtyři chlapi v kožeňákách. Všechny zásuvky vyházeli, skříně otvírali a dělali nám domovní prohlídku, nesmírně furt jenom řvali a hledali nějaký filmy.“

3. vstup

Věra Ettelová nastoupila na základní školu, poté na gymnázium, které dokončila s vyznamenáním. Z politických důvodů jí však nebylo umožněno přihlásit se na vysněnou vysokou školu. **(Kristýna)**

Pamětnice 10:02 – 10:15

„Než jsem odmaturovala, nedopadlo to nijak, zkoušeli jsme to já nevím třeba do Ústí nad Labem na laborantku a hned jak to přišlo do Králíků, tak okamžitý zákaz. Tak jsem nakonec šla pracovat na poštu.“

4. vstup

A jak šel čas, potkala svou osudovou lásku, vdala se a narodily se jim dvě dcery. Podobný osud jako jí však čekal i její starší dceru, které bylo zakázáno podat si přihlášku na gymnázium. **(Vojta)**

Pamětnice 14:08-14:23

„Asi týden před Štědrým dnem do krámu za mnou přišel její třídní učitel a říkal: ‚Paní Ettelová tu přihlášku si musíte stáhnout, strana nedovoluje, aby vaše dcera šla studovat.‘ “

5. vstup

To jí rozčílilo natolik, že si přála, aby komunistický režim co nejdříve skončil. O tom, že se 17. 11. 1989 něco v Praze dělo, v Králíkách vůbec nevěděli. Až o tři dny později se informace dostaly i k ní. Společně s přáteli začali svolávat místní obyvatele. **(Adam)**

Pamětnice 21:05-21:30

„Tak jsme se na sebe podívali. Tak to svoláme? Tak to svoláme. Takový elán do nás obrovský vjel, že prostě jsme začali v tom krámě svolávat obchody, fabriky, provozovny. Vyrázili jsme po městě a začali svolávat lidi ke kašně.“

6. vstup

Nakonec vše dopadlo dobře. Věra Ettelová získala rodinné hračkářství do soukromého vlastnictví a mohla tedy začít svobodně podnikat. Dokázala tak splnit svému otci jeho životní sen. A její motto nakonec: **(Nela)**

Pamětnice 34:57-35:00

„Z ničeho se nemá dělat věda, ani ze života ne.“